locutus, neque omnino in eo culpam esse dixit. Sed quam-
quam haberet ex ipsa creatione occasionem, quae adversus
illam solicitaret, possetque Judaeorum dubitationem ipsi Legis-
latori tribuere: tantum aberat a reprehendendo Mose, ut
illum quoque sapientiae laude ornaret, quae rerum tantarum
dispensatorem deceret. Moses, enim,
it, ob cordis vestri duritiem uxores vos dimittere sivit.
est: Nequaquam ipse poenitentia ductus, primae-
quamque ipse descripserat, neglecta lege, ad alia docen-
versus, neque quam occultam [multis] facultatem
reperat divinae creationis rationes exponendi, suis
suis cogitatis posthabens. Nemo enim videt causam in im-
potentiam, sed in nos ipsos nostrique cordis duritiem referre.
nam enim Legis perfectionem summam recipere nollent,
id etiam vobis indulsit, ut prima Lex quodam-
modo mutaretur; formamque boni ordinis cupiditatibus
[humanis] accommodare conatus est. Neque enim ille
divinae faciei spectator neglecta, quae in primaeva creatione
habebat, lege sua sponte aliam praecogitavit: sed quod
plane ferre hanc recusabatis id vero temperamento
quam mitigare exquisitam illam rationem
sit, hoc consilio, utine, si nexus plane insolubilis esset,
[duritie mentis [vestrae] atque asperitas, multo
traheret pejora, quae caede et supplicio satisfaciat legis rigori,
non potest sententiam complere. Hisce rationibus Salva-
tor partim aperte, partim ita, ut facile intelligi possit,
sternit Judaeorum malitiam, captiosamque hoc interrogationis genus
dissolvit, atque in universum omnes
agnoscere creatorem nostrum docet, cujus et
est, ne a muliere vir divellatur. Quae cum a
principio